

na zmenke podpisy A. T. a J. B., potom preukázal túto zmenku I. M. a tým tvrdením, že zmenku podpísali A. T. a J. B., primal I. M., aby aj on podpísal zmenku a vzal na seba zmenečnú zaviazanosť. Konečne odovzdal obžalovaný zmenku Z. R. ku krytiu svojej dlžoby. Obžalovaný tedy padelal zmenku a k dokázaniu tej skutočnosti, že A. T. a J. B. vzali na seba zmenečnú zaviazanosť, preukázal zmenku ponajprv u I. M., potom u Z. R., u oboch len preto, aby mohol kryť svoju dlžobu u Z. R. Ponevác falšovanie súkromnej listiny sa vykonáva falšovaním pravej listiny spolu s použitím zfalšovanej listiny priamo alebo nepriamo proti tomu, kto je zaviazaný podľa obsahu listiny, a ponevác opakované použitie falošnej listiny neuvaľuje novú ujmu proti strane podľa listiny zaviazanej, preto následkom jednoty porušeného právneho statku a úmyslu páchatel'a, na ktoré hľadí § 401 tr. z., použitie tej istej falšovanej listiny pokračovacím spôsobom u viac osôb zakladá jeden zločin falšovania súkromnej listiny. Preto mýlili sa sudy nižších stolíc, keď kvalifikovali tu uvedené činy obžalovaného za zločin falšovania súkromnej listiny a za prečin podvodu. Ponevác zákon bol porušený v neprospech obžalovaného, je tu dôvod zmätočnosti, obsažený v bode 1 b) § 385 tr. p., na ktorý podľa posledného odstavca cit. § súd má hľadeť z úradnej povinnosti. Preto najvyšší súd pokračoval podľa odst. I. § 33 por. nov. a kvalifikoval tu uvedené činy obžalovaného za jeden zločin falšovania súkromnej listiny.

Čís. 5186.

Je-li akciová společnost zapsána v obchodním rejstříku v sídle společnosti napřed v jazyku státním a pak v jazyku menšinovém, stanovy, v nichž jednací řeč uvedena není, jsou sepsány též v jazyku státním a vyhlášky společnosti se dějí v úředním listě ČSR., jest ji i její odštěpné závody s hlediska jazykových předpisů čítati ku příslušníkům jazyka státního.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1935, Zm I 1136/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací v trestní věci soukromé žalobkyně P. a., akciové společnosti se sídlem v Praze, proti obžalovanému E. W. pro přečin zásahu v právo známkové podle § 23 zák. ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z. a přečin zneužívání podnikových značek a zevnějších zařízení podniku podle § 29 zák. ze dne 15. července 1927 č. 111 sb. z. a n., odmítl zmateční stížnost soukromé žalobkyně.

Z d ů v o d ů :

Soukromá žalobkyně »P. a., akciová společnost« se sídlem v Praze podala ohlášení a provedení zmateční stížnosti proti rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 18. června 1934, jímž byl obžalovaný E. W.

podle § 259 č. 2 tr. ř. zproštěn obžaloby naň podané pro přečiny shora uvedené, v jazyku německé menšiny, jsouc při tom zastoupena advokátem. K tomu by byla oprávněna jen, kdyby byla příslušníkem jazyka národní menšiny (čl. 16 a 19 vlád. nař. ze dne 3. února 1926, č. 17 sb. z. a n. a § 1 a 2 zák. z 29. února 1920, č. 122 sb. z. a n.). Podle úředního vysvědčení krajského soudu obchodního v Praze ze dne 28. prosince 1934 je v obchodním rejstříku zapsána žalobkyně napřed česky »P. a., akciová společnost«, pak německy »P. A., Aktiengesellschaft« se sídlem v Praze. Odštěpný závod v T. není zapsán v obchodním rejstříku pražského krajského soudu obchodního a z firemních spisů nevyplývá, že by tam bylo inženýrské bureau žalobkynino. Ostatně je však vždy rozhodným zápis společnosti v obchodním rejstříku v sídle společnosti.

Jednací řeč společnosti ve stanovách uvedena sice není, avšak vzhledem k tomu, že stanovy jsou sepsány též v jazyku státním a že vyhlášky společnosti se dějí podle stanov v úředním listu republiky Československé, jenž se vydává v jazyku státním, je zjevno, že jednací řečí společnosti je jazyk státní, když ne výhradně, jistě aspoň vedle jazyka jiného, a tu podle čl. 16 odst. 3 jaz. nař. jest u právnických osob, ke kterým patří i soukromá žalobkyně, pro jich příslušnost k jazykové národní většině nebo menšině, mají-li několikerou jednací řeč, rozhodným státní jazyk, je-li také jazykem zápisu nebo jednací řečí, zejména, je-li uveden v zápise na prvním místě. Při zápise soukromé žalobkyně v obchodním rejstříku jest uveden státní jazyk na prvním místě, jak vyplývá z citovaného úředního vysvědčení, a je tudíž soukromou žalobkyni čítati ku příslušníkům jazyka státního.

Zmateční stížnost ohlásil a provedl za žalobkyni právní zástupce, a to, ač ona je příslušníkem státního jazyka, v jazyku německé jazykové menšiny. Poněvadž podle čl. 17 jaz. nař. je rozhodným pro podání nikoli jazyk, jehož užívá zmocněnec strany, nýbrž jazyk strany samotné a jejím jazykem je jazyk státní, mělo se ohlášení i provedení zmateční stížnosti státi v jazyku státním (§ 1 jaz. zák. a čl. 1 odst. 2 jaz. nař.). Poněvadž se tak nestalo, bylo zmateční stížnost odmítnouti podle čl. 4 odst. 3 jaz. nař. jako nehodící se, aby o ní bylo po zákonu zahájeno jednání.

Čís. 5187.

Urážka na cti.

Pojem, povaha a meze kritiky netrestné.

Výklad označení »snůška variant«.

(Rozh. ze dne 14. ledna 1935, Zm I 384/33.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 6. března 1933, jímž obžalovaní byli podle § 259 č. 2 tr. ř. zproštěni obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 487, 488, 491 tr. z. a § 1 zák. č. 124/24 sb. z. a n., pokud se týče přestupek podle § 6 zák. č. 124/24 sb. z. a n.